

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-01986

Den 10. marts 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 11. februar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 296 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget Karsten Lauritzen (V).

Spørgsmål nr. 296 (alm. del)

Ministeren bedes redegøre for, hvorfor Vesthimmerlands Kommune har fået afslag på at bygge det "store badehus" de oprindeligt ønskede, som omtalt i artiklen "slagsmål endte ud med lille hus", der blev bragt på nordjyske.dk den 10. februar 2015, ministeren bedes desuden redegøre for, om begrundelsen for afslaget er praksishjemlet eller lovhjemlet?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

"Naturbeskyttelseslovens § 15 indeholder et forbud mod at ændre tilstanden af strandbredder eller andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Loven og dens forarbejder rummer mulighed for at dispensere fra dette forbud.

Vesthimmerlands Kommune søgte i august 2013 om dispensation fra strandbeskyttelseslinjen, fordi kommunen ønskede at nedrive en bygning på 49 m², der blev anvendt som servicebygning for badende og sejlere på havnen i Løgstør, og erstatte den med en bygning på 170 m² på en anden placering og fordelt på tre lænehuse med opholds- og omklædningsrum. Den nye bygning skulle anvendes af badende, sejlere, vandsportsudøvere, fiskere, lokale motionister, turister og skoleklasser.

Naturbeskyttelsesloven - og Naturstyrelsens og Natur- og Miljøklagenævnets praksis - rummer mulighed for at udskifte eksisterende bebyggelse, hvis den nye bebyggelse opføres med nogenlunde samme placering, størrelse, udformning og anvendelse som den hidtidige.

I denne sag var der imidlertid tale om, at den nye bygning ville blive betragteligt større end den eksisterende, at anvendelsen ville afvige væsentligt fra den hidtidige, og at bygningen skulle placeres et andet sted end den bygning, den skulle erstatte. Naturstyrelsen fandt, at byggeriet ville indebære en væsentlig, øget

påvirkning af kystlandskabet i strid med lovens formål om at sikre kystlandskabet mod yderligere bebyggelse.

Naturstyrelsen fandt således ikke grundlag for at meddele en dispensation og meddelte derfor afslag. Naturstyrelsen tilkendegav samtidig at ville være sindet at give dispensation til en bygning med nogenlunde samme placering, størrelse og karakter som den hidtidige.

Styrelsens afslag blev ikke påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet. I april 2014 søgte Vesthimmerlands Kommune dispensation til at opføre et nyt badehus på cirka 49 m² med samme placering som det eksisterende og med samme anvendelse som hidtil, hvilket Naturstyrelsen gav dispensation til i september 2014.

Naturbeskyttelsesloven indeholder som nævnt et forbud mod at ændre tilstanden af strandbredder eller andre arealer, der ligger mellem strandbredden og strandbeskyttelseslinjen. Loven giver samtidig adgang til at dispensere fra dette forbud i – som det hedder i loven - ”særlige tilfælde”.

Miljøministeren har bedt Naturstyrelsen om at udnytte dispensationsmuligheden fuldt ud. For nogle typer af sager bidrager lovens forarbejder til, hvad der kan eller ikke kan dispenseres til. Derudover har Natur- og Miljøklagenævnet fastlagt en relativt fast praksis for en lang række typer af sager, som er retningsgivende for Naturstyrelsens praksis. Den aktuelle sag fra Vesthimmerlands Kommune falder i denne kategori. Naturstyrelsen meddelte i 2014 dispensation til tre ud af fire ansøgninger.

Kirsten Brosbøl

/

Oluf Engberg